

INDEX ALPHABETICUS

Rerum in hoc opere contentarum.

A

- A**BDOMEN: ubi situm; quibus inclusum partibus, 173.
- Abortus**: quando crebrior, 45.
- Abscessus**: quæ in illorum curatione consideranda; si locus mollis, quæ remedia adhibenda sint; quæ, si durior; maturæ suppurationis notæ; notæ quando linamento opus sit, quando non; quidquid imponitur, non adstringendum est; cerato non utendum, 294 & seq.
- Absinentia**: nimia inutilis, 23; in initio morborum opportuna, 88.
- Acetum**: adversus aspidis morsum perutile; quare, 281.
- Acida**: in lienis morbo conveniunt, 198.
- Acopa**: utilia nervis sunt; quatuor indicantur, 252.
- Acrochordo**: ulceris genus verrucis simile; ejus conditio, 301.
- Actiones corporis**: quæ dicantur naturales, 6.
- Adeps**: sensu caret, 172.
- Adstritum**: quid sonet ea vox apud Themisonem, 15.
- Adusta**: quæ curanda, 399. *Vide VULNERA.*
- Ædificium**: sanitatis causâ quæ res in illo requirendæ, 21.
- Æger**: quæ sit illius natura; quæ vivendi ratio, medicum scire oportet, 14; quid de illa cognitione sentiebat Erasistratus, 15; in curatione februm, quâ ratione primis diebus continendus, 111.
- Æsculapius**: medicinæ auctor verustissimus, 2.
- Æstas**: periculosior anni tempestas; quibus morbis sit obnoxia, 41.

- Aloë* : omnibus catharticis miscenda, 81.
- Alvus* : longam illius resolutionem quid sequatur, 6; quæ solvatur, quæ adstringatur, 30; quæ contracta in juventute, in senio solvitur & vice versa, 31; quum cita exercet, quæ vitæ ratio opportuna, 35; cita in febre peior, 48; ex toto suppressa pessima, 50; non descendens quid indicet, 56. *Vide DEJECTIO.*
- Ambulatio* : quibus utilis; quibus post cibum noxia, 33, 35.
- Angina* : quid sit; duæ illius species; quæ curari debeat, 181.
- Antidota* : quibus casibus opitulentur; diversæ eorum indicantur confectiones, 251.
- Anus* : de ejus morbis, deque illorum curatione, 362 & seq. si anus procedit, quid considerandum, 365; de ejus fistulis, 376; de ejus vitiis, 447.
- Ἀποπλῆξια* : quæ auxilia ei ferenda, 164.
- Aqua* : frigida prodest stomacho, articulis, &c. 37; calida potior, si in cute vitium, 125.
- Aqua inter cutem* : illius causæ & præsentia, 56, 59.
- Aquilo* : quos morbos procreet, 41.
- Araneus* : adversus illius ictum quæ remedia, 281.
- Argumenta* (librorum) : primi, 1; secundi, 29; tertii, 104; quarti, 168; quinti, 222; sexti, 310; septimi, 367; octavi, 452.
- Arquatus* (morbus) aut regius : quando lethalis; illius notæ, curatio, 162.
- Arteria* (aspera) : quid sit; quod feratur; illius natura, 169.
- Arteriace* : illius inflatio, 255.
- Articuli* : quid eorum dolor denunciet, 57; illorum vitia longiora, frequentioraque sunt; raro pueros ante coitum, vel mulieres, nisi quibus menstrua suppressa sunt, tentant; quæ curandi ratio, 217 & seq. in vulneratis: quædam propriè visenda sunt, 269.

Asclepiades : vomitus rejicit necnon purgationes ; rectè an non ? 27 , 28 ; intelligit vivere qui efferebatur , 55 ; quid de alvo ducenda sentiebat , 81 ; quid de frictione & gestatione , 84 ; in quo dicebat positum esse officium medici ; illius in curanda febre primis diebus agendi ratio , 111 ; circa cibi dationem erravit , 115 ; in tertiana quid fieri voluerit , 133 ; medicamentorum usum ex magna parte non sine causa sustulit , & ad victus rationem potiùs omnem curam suam transtulit , 224.

Atheromata : quid sint ; qui curentur , 382.

Atrophia : illius notæ , causæ , curatio , 154 & seq.

Aures : unde illarum hebetatio , 42 ; earum morbi periculosi ; inter initia quid faciendum ; quid , si inflammatio somnum prohibet , 335 ; quid , si pus habent , 337 ; quid , si sordida ulcera , si cruor apparuit , si vermes orti , si foramen compressum , 339 ; si gravior auditus , 340 ; si aures intrâ ipsas sonant ; si simul sonus & inflammatio , 341 ; si calculus aliquodve animal in aurem incidit , 342 ; si eis foramen deest , quid fieri debeat , quidque cavendum sit , 399 ; quid , si curtæ sunt , 400 ; quid , si cartilago rupta est , 476.

Autumnus : anni tempestas periculosissima ; quibus pateat morbis , 41 ; cur plurimos opprimat , 42 ; æquè siccus quid procreet , 43 ; vulnerum curationi minimè opportunus , 258.

Auxilia : non eadem omnibus ægris conveniunt , 106.

Axiomata : — nihil omnino ob unam causam fit , sed id pro causa apprehenditur , quod contulisse plurimum videtur , 16. — Hippocrates dixit MEDERI oportere communia & propria intuentem , 17. — Non eadem omnibus , etiam in similibus casibus opitulatur , 18. — Qui secundis aliquando frustra curatus est , contrariis sæpe cessituitur , 19. — Conquiescere debet qui non

concoxit, 21. — Quum quis mutare volet aliquid, paulatim affuescat, 24. *Vide RES NOVÆ.*
 — Quoties offensum corpus est, vitiosa pars maximè sentit, 37. — Cælum quod ægrum fecit, pessimum, 44. — Mutatio etiam in melius instantis morbi signum est, 46. — Medicamenta quæ potui dantur, non semper agris prosunt, sanis nocent, 84. — Materia eò minùs facillè concoquitur, quò valentior quæque est, sed si concocta est, plus alit, 95. — Fortuna minùs valet quàm ars, ars quàm natura, 105. — Multùm interest ab initio quis rectè curatus sit an perperam, 107. — Est circumspecti hominis novare interdum & augere morbum, quia curationem ubi id quod est non recipit, potest recipere id quod futurum est, 129. — In omnibus stomachi vitiis quo modo se quisque refecerit, eodem sanus utatur, 190. — Quum aliquid exulcerandum candenti ferramento sit, illud perpetuum, 217. — Non verendum esse ne purum corpus puro corpore junctum non coeat, 300. — Balneum & vinum in recentibus malis aliena, in veteribus efficacia, 321. — In medicina ubi perpetuum est quod fieri debet, non tamen perpetuum est quod sequi convenit, 406. — Nihil interest an satis tutum præsidium sit, quod unicum est, 451.

B

Balneum: fatigatis utile; oscitantibus noxium, 24; æstuantem qua de causa reficiat, 26; quibus, quando & qualis illius usus præscribitur, 35; hujus usus duplex; quando noceat quando prosit; quid balneum ineunti vitandum; habenda virium ratio, 90; lippientibus prodest; in illius usu quid cavendum, 320.

Bilis (atra) quibus procreetur, 60.

Brachium: quum fractum est, quæ curandi ratio propria, 487.

Bronchocele: ejus curatio, 407.

- Cacoëthes** : carcinomatis genus ; ejus conditio ; quæ remedia respuat ; quæ postulet , 287.
- Caligo** oculorum : unde oriatur ; quæ ei succurratur , 321.
- Calor** : quibus & quæ prosit ; nimius nocet , item inductus , 37 ; quid efficiat , 43 ; fallax illius indicium ; quas ob causas , 121.
- Calculus** : illius indicia , 58 ; quæ hoc morbo laborantibus auxilium feratur , 431 & seq. ; quæ malè faustæ curationis dignoscantur pericula , 440.
- Calvaria** : ubi percussa est , quæ consideranda sint , quæ curandi ratio , 467 & seq.
- Canalis** : sic partem vulvæ appellant , 172.
- Cancer** : illius conditio , 272 ; notæ , curatio , 359 ; quum in curatione calculi supervenit , quid fieri oporteat , 440.
- Canis** : adversus rabiosi morsum remedia , 278.
- Capilli** : de eorum vitiiis quæ sunt fluxus , porrigo , syccosis & area ; quæ arceantur , 311.
- Caput** (quibus infirmum est) , eorum quæ debeat esse vivendi ratio , 33 ; quum dolet , quid agendum , 129 ; illius descriptio , 169 ; diversis laborat morbis , 173 ; quæ curari debeant , 174 ; si ex calore dolor , quæ auxilia sint ferenda ; quæ , si ex frigore , *ibid.* de diversis tuberculis in eo nascentibus , 382 & seq.
- Carbo** : ejus notæ quæ sint ; quæ curatio , 285.
- Carbunculi** oculorum : unde & ubi nascantur ; quæ curentur , 323.
- Carbunculus** : ejus curatio , 361.
- Carcinoma** : quid sit ; hujus notæ ; curatio , 286.
- Caro** : quæ res eam alant ; quæ molliant ; quæ purgent , 229 ; si osse fracto , carnis vulnus accessit , gravius est , 489.
- Cassius** : ex causa quæ ante præcesserat , cognita febrem levabat , 18.
- Catapsia** ; multa sunt , variisque de causis fiunt ;

- septem-decim conflatio exponitur, 252 & seq.
Causæ: vomitûs accersendi, 28; dejectionis a medicamento petendæ: 29; sanguinis emittendi aut non, 75 & seq; dejectionem molienti, 81; morborum abditæ; quid de illis senserint Herophilus, Hippocrates, Erasistratus, 5; sine earum cognitione non datur aditus ad experimenta; cur, 6; evidentes; quid illarum operatur, *ibid.* nullius causæ notitiam quicquam ad curationes pertinere volebat Themiso; satis esse putabat communia morborum intueri; horum tria ponebat genera, 15; morborum causæ sunt anni tempora, venti, 41, 42.
Celsus: hujus, in curanda febre, primis diebus agendi ratio, 111; præscriptionum illius expositio brevis, 510 & seq.
Cerebrum: sensu caret, 172.
Cervices: gravibus morbis obnoxia sunt, 179; gravius est si morbus ex quodam rigore nervorum nascatur, *ibid.* qui curetur 180.
Χυρσυσμὸς: quid sonet illa vox, 4.
Chiragra: qui eâ laborat ad quæ remedia confutere debeat, 217 & seq.
Chironium (ulcus): quare sic appelletur; ejus conditio; curatio, 291.
Chirurgia: medicinæ pars quæ manu curat, 368; qui in ea claruerint, 369; quid huic parti propriè vindicandum, *ibid.*
Cibus: quis alvo laborantibus opportunus, 35; quis quum νόσος dolet, *ibid.* qui sumendus post dejectionem, 83; quis valentis materiæ sit, quis imbecillæ, 91; in illo ætas, membrum, solum, cælum & habitus debent considerari, 93; quis boni succi, quis mali, 95; quis lenis, 97; quis crassioem, quis tenuiorem faciat puitam; quis stomacho aptissimus, *ibid.* quis alienus, 98; quis inflet plus minusve, *ibid.* quis calefaciat, quis refrigeret, 99; quis facillè intus corrumpatur, quis minus facillè, *ibid.* quis alvum moveat, quis adstringat, 100;

quis urinam citet, quis somnum conciliet, quis sensus erigat, 101; quando, quarumque rerum habitâ ratione in febre dandus, 112 & seq; quando in eo casu dandus sit ex accessionibus conjectandum, 115; in curatione februm ab illo in primis diebus abstinendum, 111; datus opportunè optimum remedium; quando dandus, quod circa quis Asclepiadis, quis Themisonis methodus; morbi, corporis, cœli, ætatis, &c. habenda ratio; sana Erasistrati sententia, 112, 113; non solum in febre, sed in omnibus quid sit considerandum ratione victûs, 115, 116; si semel febris accessit, quando victus sumendus, *ibid.* cibus humidus febricitantibus aptissimus; qualis speciei debet esse habitâ temporum ratione, quando varius apponendus, 123; dari debet valens, quique quàm minimè corrupti possit; diversæ hujus generis species exponuntur, 125. *Vide DIVERSA MORBORUM NOMINA*, quum peculiaris cujusque curatio peculiarem vivendi rationem postulet.

Cicatrices: quæ compositio prosit ad illas colorandas, 314; in fracturis ossium quibus rebus fovendæ sint, 491.

Clavi: quod morbi genus; quâ curentur, 393.

Clavus: in pedibus maximè nascitur, 302; eum radere commodissimum est, 303.

Cælianus morbus: illius notæ, remedia, 202.

Cogitatio: post cibum noxia, 34.

Coles: si intumuit, quid faciendum, 356; quid; si ulcera quæ reperiuntur, sunt humida; quid, si sicca, 357; quid, si post curationem inflammatio manet, si pus & multum & malè olens profluit; si ad nervos ulcus descendit, 358; si coles sub cute exesus est; si tubercula circa glandem oriuntur; si cancer apparet, 359; si ipsum colem occupavit, 360; si occaluit in cole aliquid; si supervenit carbunculus, 361.

Collyria: diversæ eorum conflationes, 318 & seq; in nimia oculorum inflammatione quibus utendum, 322.

- Color* : sine morbo regio malus quid indicet , 56.
- Comitialis* (morbus) aut major : illius nota , curatio , 159.
- Concoctio* : diversæ circa illam Plistonici , Hippocratis , Asclepiadisque sententiæ , 6 & 7 ; quum tarda est , quid agendum , 36.
- Concubitus* : sanis neque nimis concupiscendus , neque nimis pertimescendus ; interdium pejor , tutior noctu , 21. *V. DIVERSA MORBORUM NOMINA.*
- Condyléma* : quid sit ; quum curetur , 362.
- Cor* : quæ sit illius natura ; quis situs , 170.
- Corpus* : quæ ratione impleatur ; quæ extenuetur , 27 ; quæ calefiat ; quæ humidum efficiatur , 30 ; quadratum habilissimum est , 45 ; interiorum ejus partium descriptio , 169 ; quæ res illud exedant ; quæ adurant , 227.
- Costæ* : de earum fistulis , 376 ; quum fractæ curentur , 480 & seq.
- Coxæ* : post longos morbos vis pestifera huc se inclinât ; ad quæ remedia sit confugiendum , 216.
- Crudititas* : quibus signis indigitetur , 56.
- Crus* : in illo orti varices quum curentur , 450. Quum fractum est , quæ curandi ratio , 488.
- Crustæ* : quæ res eas resolvant , 228.
- Cubile* : quotidiani utilitas , 26.
- Cucurbitula* : duplex earum genus , 79 ; quibus de caussis , quoque modo adhibeantur , 80 ; quum pueri pestilentiali febre laborant , eis utendum , 125 ; in phrenisis curatione adhibentur , 142 ; admovendæ sunt cervicibus , si dolor ex nervorum rigore procreatus increvit , 181 ; in angina æquæ peritiles sunt , 182 ; in oculorum morbis prosunt , 326.
- Curationes* (morborum) : quot fiant modis , 74. Februm , 111. *V. DIVERSA MORBORUM NOMINA* , quum singuli propriam curationem exigant.

D

Dejectio: quibus de causis a medicamento petenda, 29. A periculo tuti qualis sit, 48; quæ periclitantis, 50; quæ mortem indicet, 54; quæ bona, 66; hanc in omnibus ferè morbis Antiqui moliebantur; quæ, 81; primæ illius cupiditati non credendum, 83; quando non cessat, periculosa; quam medendi, vivendique rationem postulet, 212.

Delirium: unde nascatur, 61.

Democritus: medicinæ peritus, 3; quid censuit de finitæ vitæ notis, 54.

Dentes: quum dolent, quid faciendum; quid, si dolor ingravescit, 345; quid, si dens exesus, 346; quid, post dentis exemptionem; quid, si tonsillæ intumuerunt, 347; quid, si ulcera oris cum inflammatione sunt; quæ ulcera in hac parte sint periculosissima; quæ curanda, 349; quæ parulides curentur, 351; si a dentibus gingivæ recedunt, ad quæ remedia confugiendum; ad quæ, si ulcera oris cancer invasit, 352; quæ eximendi sint dentes; quæ vitanda sint pericula, 403; exesis quæ remedia adhibenda; scabris quæ ratione succurrendum; quæ ex ictu labantibus, 404.

Denarius: in sex partes dividitur, 230.

Destillatio: frequens tabem prænuñciat, 56.

Διατησίμη: quid sonet illa vox, 4.

Dies: qui salubres; qui nocivi, 42; de iis quos Antiqui *κρίσιμος* vocabant, quid sentiendum, 114.

Digitus: vetera illorum ulcera quæ curentur, 365; quum cohærent, quæ diducantur, 451; fracti quæ curentur, 488; quæ è sua sede emori, 502.

Disciplina (literarum): animo necessaria; corpori inimica, 3.

Dolor: capitis; unde, 42; quæ succurratur, 129; a partu vehemens sine malis signis quid præsagiat,

57; ingens circa tempora quâ ratione in juvene,
quâ in sene desinat, *ibid.* præcordiorum, quæ
remedia postulet, 130.

Dulcia: in lienis morbo inimica, 198.

Δυσεντερία: quid sit; morbi istius notæ; qui
curari debeat, 206.

E

Equitatio: intestina valdè confirmat, 212; cui
genua dolent, est inimicissima, 217.

Ειλός: quid sit, 204.

Ελεφαντίασις: illius notæ; curatio, 163.

Empedocles: medicinæ peritus, 3.

Εμπειρικοί: qui illo designentur nomine, 4;
quibus argumentis rationalem impugnent medi-
cinam, 8 & seq. Celsi sententia quam plurimis
munit momentis, 12 & seq.

Emplastrum: quid inter illud & pastillum intersit;
quo fiat modo, 230; nullum majore est in usu
quàm quod eruentis vulneribus protinus injici-
tur; quæ efficiat; aliquorum emplastrorum ex-
positio; ad capitis fracturam; aliud ad idem;
aliud puri movendo; Attali ad vulnera; Auc-
toris Judæi ad fractum caput; ad extrahendum,
241; alia ad idem; 242; exedentia; adversus
morsus, 243; alba lenia, 244.

Ephelis: quod morbi genus; qui tollatur, 314.

Erasistratus: evidentia ejus opinioni repugnat,
15 & 16.

Evocantia (medicamina): non nullorum conflatio,
102.

Exasperatio: faucium; unde, 42.

Exercitatio: prima est corporis curatio, 22;
circa illius tempus, modum, finem, quæ sint
observanda; post illam unctio aut balneum,
ibid. insanientibus perutilis, 144.

Erysipela: earum curatio, 273.

Exulceratio: faucium; qui curetur, 184.

F

- Facies* : impallida & humida quid indicet, 56;
de tribus ejus vitiis quæ sunt vari, lenticulæ &
aphelides, 313.
- Fascia* : ad vulnus deligandum lintea aptissima;
quæ, quibusque observatis collocari debeat, 266.
- Febres* : acutæ; unde, 43; non periclitari quem
febris occupat, unde scire liceat, 47; quæ
febres periculum indicent, 49; quæ eodem
tempore revertuntur, malæ; quæ continuant,
pessimæ; acutæ periculosæ, 50; finitæ subito
sine ratione ferè revertuntur, 57; quoruplex
earum genus; quartanæ simpliciores sunt; ter-
tianarum duo genera; quotidianæ sunt multi-
plices; varietatis hujusce expositio, 109; non
ex vomica, inflammatione aut ulcere tantum
inordinatæ, 110; curantur multimodè; circa
illarum curationem quæ Asclepiadis agendi ra-
tio; quæ Celsi, 111; quousque a cibo absti-
nendum, quarumque rerum habenda ratio,
ibid. & *seq.* febris indicia; quæ sint, 122;
febris ardens quæ curari debeat, 126; quæ ter-
tiana quæ vocatur *ἡμικριταῖον*, 127; quæ lenta,
128; considerandum an solæ sint, an alia his
mala accedant, 129; quæ circuitum habent,
rutissimæ sunt, curationesque admittunt; quare,
131; quum intermittunt, quæ earum curatio;
quæ, si tertio decimo die morbus remanet,
134 & 135; quo die expectatur accessio, quid
fieri opportunum sit, *ibid.* quid, si duæ quar-
tanæ junguntur, aut duæ sunt febres, 136; si
febris quæsit, ejus diei meminisse convenit;
quæ eo sint vitanda, 137; in vulnere terrere
non debet febris, nisi in magno, 268; perniciosa
quæ levi supervenit, *ibid.* Vide QUARTANA,
TERTIANA, QUOTIDIANA, VULNERA, FRIC-
TIO, ULCUS.
- Femine* : quum earum naturalia non admittunt;
quid fieri debeat, 443.

Z ij

Femur : quum fractum est, quæ curatio, 489 ;
490.

Fistula : quæ ulceris species ; quotuplex fistularum
genus ; quæ curatio in fistula simplici, 296 ;
an sit simplex unde dignoscatur, 297 ; si in
carne & recens, quid agendum ; quid, si lon-
gius a præcordiis ; quid, si vetustate callosa,
298 ; quando medicamentis adurentibus ero-
denda ; si transversa sit, quæ curandi ratio ;
quæ, si duplex aut multiplex, 299 ; quando im-
ponenda sint glutinantia, 300 ; diversa fistula-
rum conditio diversam curandi rationem postu-
lat ; de fistulis costarum, ventris, ani, &c.
375.

Fluens : unum est ex tribus generibus communium
a Themisone assignatis, 15.

Fomenta : quibus opitulentur, 90.

Fractura : in omnibus ossium fracturis quæ medi-
camenta primò imponenda, 489 ; de diversis
earum conditionibus, 490 & seq.

Fricitio : quando illâ utendum ; quâ prosit ; inter
illam & unctionem multum interest ; quando
non sit utendum ; quando in totis corporibus
esse debeat, quando verò in partibus ; quoties
sit adhibenda ex viribus hominis colligendum ;
quando valenti, quando verò leniori opus sit,
84 & seq. ex oleo & sale in febribus lentis
salubris, 128 ; insanientibus perutilis, 144 ;
in tussi, 186.

Frigus : frigoris ac caloris vices vitandæ ; quare,
21 ; in locis gravibus pestilentiam faciunt, 22 ;
quibus frigus sit inimicum ; quibus prosit ; men-
tem erigit, 37 ; alii illius effectus, 43 ; ante
febres, morbi molestissimum est genus ; quæ
adhiberi debeant auxilia, 130 ; in fracturis
ossium vitandum, 490.

Fungus : qui circa anum nascitur, quomodo cu-
rari debeat, 365.

Furunculus : ejus conditio ; in eo nullum pericu-
lum est ; proprium ejus medicamentum, 193.

G

- Ganglia* : eorum conditio ; quæ curentur , 382.
Gangræna : quæ membrum in ea præcidendum ,
 451.
Gargarizationes : aut levandi causâ sunt , aut
 reprimendi , aut evocandi ; quibus rebus ad le-
 vandum , quibus ad reprimendum , quibus ad
 evocandum uti oporteat , 250.
Genua : quum dolent , cataplasmaticis , cucurbi-
 tulusque præsidium est ; equitatio fugienda ,
 217.
Gestatio : quando utilis , 86 ; quando nociva ;
 plura illius genera ; quæ lenissima sit , quæ
 acrior , *ibid.*
Glans : si nuda , quæ regatur , 428 ; si contexta ,
 quæ nudetur , 429.
Graciles : infirmi sunt , 44 ; quibus morbis pa-
 teant , 46.
Gravedines : quæ vitari possint , 34 ; quando se
 malè habeant , 43 ; earum conditio , notæ ,
 curatio , 177 & 178.

H

- Hæmorrhoides* : in quibusdam parum tutò suppri-
 muntur ; quæ curentur , 364.
Herophilus : laudatus , 4.
Hiems : a vere tempus anni saluberrimum , 41 ;
 quibus pateat morbis , 42.
Hippocrates : cujus fuit discipulus : medicinæ
 disciplinam a studio sapientiæ separat : illius
 encomium , 4 ; quid de frictione sentiebat , 84.
Horror : quas antecedit febris , 131 ; quum ali-
 quis inhorrescit , quæ fieri oporteat , 132.
Humor : alienus in febricitantibus nimius ; in
 feminis quæ ex partu febricitant præcipuè , 121.
 si de capite destillat in nates , leve est ; si
 in fauces , pejus ; si in pulmonem , pessimum ;
 quæ diversa ea morborum genera curari debeant ,
 177.

Z iij

- Hydrops* : morbi istius natura; unde procedat; curatio, 148 & seq.
Hydropici : quî aqua eis emittenda, 410; de hydropico urinam suam bibente, 149.
Humerus : quum fractus est, quæ curandi ratio propria, 486. *Vide Ossa, VULNERA.*

I

- Ilia* : eorum positio, 172.
Imbecillitas : oculorum; quî curetur, 333.
Imbres : quos procreent morbos, 44.
Imminutio : oculorum; lenia medicamenta postulat, 324.
Impetigo : ejus species sunt quatuor; quæ melior; quæ pejor; quæ pessima; quæ curationem omnino non recipiat; quod medicamentum sit adversus eam valentius, 306.
Incisio : corporum mortuorum necessaria, 73; quibus de causis, 8, 19; hanc impugnant necessitatem *ἐπιπεποι*; quibus nitantur rationibus, 11; vivorum crudelis & supervacanea, 19.
Indicia : a febre longa quæ ministrentur, 61; morbi acuti, 106; futuræ adversæ valetudinis; quum existunt, quæ agendi ratio, 108; insanîa, 59. *Vide MORBI.*
Infantes : quibus morbis pateant, 44.
Inflammatio : præcordiorum; quî indicetur; quæ remedia postulet, 130.
Insania : quibus signis prænunciatur, 59; unde procreetur, 61; ejus curationi inservit gestatio, 87; de ea quam græci *σπερτίρι* appellant, 137 & seq. de alia ejusdem specie, quæ in tristitia consistit, 142; de tertia, quum insanientes imaginibus falluntur aut animo desipiunt; quid ad curationem faciendum, 143.
Intemperantia : tutior in potione quàm in esca, 23.
Infibulatio : quî & ad quem fiat finem, 429.
Intestina : jejuni, tenuioris, cæci natura & descriptio, 171, recti, 172. Duo morbi consistunt

Intrâ ipsa intestina ; unus in tenuiore , alter in pleniore est ; utriusque notæ , remedia , 203 ; de illorum vulneribus ac curatione , 412.

Invalescere (qui cœpit) , si tardè confirmatur , quâ vivendi ratione ei opus sit , 220.

J

Jecur : inflammatum ; quid declaret , 59 ; illius situs ac figura , 170 ; morbus quo laborat , æquè modò longus , modò acutus esse consuevit ; quæ acuti , quæ longioris signa ; quæ remedia , 197.

Jejunium : non prodest lippientibus ; cur , 316 ; jejuno dormiendum , 24.

Jugulum : quum fractum est , quæ curatio , 478.

Juvenes : quando optimè valeant , 44 ; qui illis morbi , 45.

K

Καχέξια : illius notæ , causæ , curatio , 154 & seq.

Καρδιακόν (unde morbus qui a Græcis vocatur) procedat : illius notæ , curatio , 144.

Καρωτίδας : arteriæ quas Græci eo nomine indignant , quo sitæ sint loco , 169.

Κεράλαια : istius morbi quæ notæ , 173.

Κοιλιακός : morbi istius conditio ; quæ succurratur , 202.

Κολικός : quid sit , 204.

Κόλον : quum ex inflatione dolet , quæ vivendi ratio , 35.

L

Labor : omnis , quum futura inedia est , vitandus , 23 ; post nimium aut insuetum , quæ fieri oporteat ; tentæ deambulationis , balnei , unctionis , perfricationis , &c. usus commendatur , 24 & 25.

Labra : si nimis curta , quæ huic vitio succurratur , 400 ; quando finduntur , ad quæ remedia confugiendum sit , 406.

- Latus** : quando dolor ei timendus, 59; unde dolor in illa parte nascatur, 42, 193; quando periculosus, 43; quandoque ad perniciem procedit, 193; quæ sint remedia, *ibid.*
- Lassitudo** : laboris mutatione levatur, 26; ex ambulatione procreata quid conferat, *ibid.*
- Lenticule** : quæ tollantur, 314.
- Ἀνάστρον** (morbi quem) Græci nominant, notæ, curatio, 146.
- Lien** : quibus est magnus, quid succedat, 60; illius natura; quo jaceat loco, 170; affectus intumescent, exulceratur, cicatricem vix recipit; hoc vitium quies auget; quis curandi modus adhiberi debeat, 198.
- Lienteria** seu laxitas intestinorum : istius morbi quæ causa, quæ notæ; quæ curandus, 208.
- Lingua** : quum sicca & scabra est, quid faciendum, 130; quid, in illius resolutione, 176; quid, si cum subjecta parte jungitur, 406; quæ abscessus sub illa nascentes curentur, *ibid.*
- Lingula** : cui rei sub faucibus posita inserviat, 169.
- Lippitudo** : unde oriatur, 43; arida; quando se malè habeat; quando & quibus instet, *ibid.* notæ ex quibus, eâ ortâ, quid eventurum sit colligatur, 314; quando periculum ulcerum sit; quando palpebra cum oculo glutinetur, 315; quando inflammatio superveniat; quæ vivendi ratio lippientibus prosit; ad quæ remedia confugiendum sit, 316; arida quæ curetur, 330.
- Loci** : pro illorum natura differunt genera medicina, 9. Quæ illorum respectu adhibenda vivendi ratio, 17.
- Lucubratio** : post cibum noxia, 22.
- Lumbrici** : aliquando alvum occupant; interdum lati sunt; interdum teretes; quibus remediis uti necesse, 209.
- Lumen** : amissum quæ indicent, 322.
- Lux** : si æger vires habet, in luce constituendus est, 139.

Luna : quibus est vitanda, 33.

M

MACIES : quando sine caussa insidet , quem metum injiciat , 56.

Malagma : in quo discrepet ab emplastro , pastilloque ; quo fiat modo , 230 ; refrigerans ; ad digerendam materiam ; ad eam extrahendam ; jecinoris dolori salutare ; lienis abscessibus & strumæ , parotidibus , articulis , calcibus & concoctioni ventris ; laterum dolori ; præcipuum Polyarcho auctore ad resolvendum , molliendum , digerendum ; aliud ad eadem Nili ; ad digerendum Moschi , 231 & seq. ad idem Medi ; aliud Panthemi ; ad strumam Andreadæ ; Myconis , 234 ; Arabis cujusdam ad strumam & orientia tubercula ; aliud proficiens in struma & carcinodis ; aliud Protarchi ad parotides , melicerias , item mala ulcera ; adversus panum & omne phyma ; aliud ad idem , 235 ; ad supprimendum quod abscedit ; ad tollendum livorem suberuentum ; malagma aperiendi vim habens , 236 ; aliud Myconis ad resolvendum , aperiendum , purgandum ; Euthylei ad articulos & ad vesicæ dolorem ; Sosagoræ , Chryssippi , Ctesiphontis ad eadem , 237 ; Aristonis ad podagram , Theoxeni ad pedum dolores , Numenii ad molliendos articulos induratos , 238.

Maxilla : quum fracta est , quæ succurri debeat , 477 ; humidus cibus diu assumendus , 478.

Medicamenta : stomachum ferè lædunt , 81 ; quando & qualia , quibus de causis & quæ adhibenda , *ibid.* evocantia ; quæ corpus erodant , & quod mali est extrahant ; quæ reprimant & molliant ; quæ reprimant & refrigerent , 102 ; quæ sine frigore reprimant ; quæ calefaciant , 103. *Vide MALAGMA , EMPLASTRUM , PASTILLUS , PESSI , MISTURÆ , STERNUTAMENTA , GARGARIZATIONES , ANTIDOTA , ACOPA , CATAPOTIA , EVOCANTIA.*

Z V

- Vide* insuper diversa morborum nomina, locisque ad unumquemque pertinentibus indicatis indicatam perlustra curationem ubi diversa medicamentorum subjacent nomina.
- Medicina*: quid promittat, 2; ubique cognita; apud Græcos magis excultra, *ibid.* virorum qui illam exercuerunt, recensio, 3; pars sapientiæ habebatur; quare, *ibid.* in tres partes diducta; una victu, altera medicamentis, tertia manu medetur; quæ illis partibus imponantur nomina, 4; medicina quæ victu curat in duas partes dividitur, hanc in usu tantum ponit Serapio; illius rationem mutat Asclepiades & ipse Themiso, *ibid.* ex tribus illius partibus, quæ morbis medetur est difficillima, 5; in ea dissentio; qui rationalem profiteantur; quæ veluti necessaria proponant, *ibid.* illam ab experimentis deductam fuisse contendunt Εμπειρικοι, 9; est ars conjecturalis, 13; debet esse rationalis & ab evidentibus causis instrui, 19.
- Medicus*: qui amicus, utilior quàm extraneus; quare, 18; unus non potest multos curare; cur, 113; in febricitante quæ intueri debeat, 121.
- Medulla*: sensu caret, 172.
- Meliceria*: ulceris genus; duas habet species; quæ utriusque conditio; quæ curandi ratio, 300.
- Melicerides*: quod morbi genus; quæ curentur, 382.
- Membra*: icta ratione certâ debent collocari, 270; fracta curandi ratio communis, 489.
- Vide* singula membrorum nomina, Ossa, VULNERA, ULCERA.
- Mensûra*: quibus non proveniunt, quo morbo laborent, 57.
- Mistum*: unum ex tribus communium generibus a Themisone assignatis, 15.
- Mistura*: medicamentorum, 229 & seq. ad exedendam carnem supercrescentem; ad puram carnem continendam; aliæ ad idem, 247; ad reprimendum sanguinem, si ex mem-

brana quæ super cerebrum est, profuit; ad inducendam cicatricem; Timæi ad ignem sacrum vel cancerum, 249.

Modiolus: ferramentum concavum; cui curationi inserviat, 464.

Monitum: editoris, 507.

Morbi: ad iram Deorum relati, 3; quotuplicis generis causæ in illis considerantur, vide CAUSSA. In morbis qui sub insolito se produnt vultu, similitudo non semper aliquid confert; quæ adhibenda sit medendi ratio; tunc ab evidentibus causis petendum est consilium, 14; morborum sunt aliæ atque aliæ proprietates, 19; qui hieme, qui vere, qui æstate, qui autumno crebrius appareant, 41; quos auster procreet; quos aquilo; quos calor; quos frigus, 42; quos siccitas; quos imbres, 44; quibus ætates diversæ peculiariter pateant, *ibid.* pueriles aut primis coitibus aut primis menstruis terminantur, 45; instantium quæ signa, 46; quæ in spe adhuc positorum, 47; quæ malorum, 49; quæ longorum, 51; quæ morte terminandorum, *ibid.* de illorum curationibus, 74 & seq. in quot dividantur species, 105; acutorum & longorum quæ sit discrepantia; quam medendi rationem ea postulet, 106; quid acutos indicet, quid longos, *ibid.* Increscentium aut decedentium indicia; qui in alterutro casu agendum, 107.

Morbus comitialis: gestatione ei medetur, 87.

Mores: boni bonæ valetudinis fons, 3.

Morsus (omnis feræ) habet quoddam virus; quæ curandi ratio adhibenda; adversus mortuum canis rabiosi ad quæ remedia confugiendum, 278; ad quæ adversus serpentium, 279; scorpionis, 281; aranei, *ibid.* cerastis, dipsadis, hæmorrhoidis, chersydri, phalangii; magis peltiferi sunt serpentes qui æstuosis locis gignuntur; qui in Italia minus; adversus hos medicamenta, 282.

Mulier : gravida acuto morbo facillè consumitur ;

53.

Mydriasis : quod morbi genus ; què curetur ,

333.

Myrmecia : quod mali genus , 302 ; curatio ,

303.

N

Nares : si exulceratæ sunt, quid faciendum ; quid, si ulcera crustas habent ; quid, si in naribus carunculæ ; quid, si polypus, 343 & 344 ; si nimis curtæ sunt, què huic vitio succurratur, 400 ; què, si os & cartilago in eis franguntur, 474.

Natura : illius contemplatio aptiorem medicinæ reddit medicum, 13 ; quæ sit corporis sui, quisque noverit, 27.

Navigatio : variam in cibo rationem varii illius affectus postulant, 26.

Nervi : quibus dolent, quæ prosint ; his Venus inimica, 36 ; quando illorum distractio puero metuenda, 56 ; eorum distentio què prænunciatur, 61 ; de eorum resolutione, 164 ; dolore, 166 ; tremore, 167.

Nocentes (homines) Herophilus & Erasistratus vivos incidunt, 7.

Notæ : quæ in quoque morbi genere spem aut periculum ostendant ; ibi differitur de vesica dolente, pulmonis morbo, laterum doloribus, vomica in jecinore, suppurationibus, tabe, aqua inter cutem, vitiis articularum, morbo comitiali, dejectionibus, torminibus, dolore coxæ & humerorum, oris resolutione, insania, singultu, sanguinis vomitu, menstruorum suppressione, partûs difficultate, lienis, præcordiorum & jecinoris morbis, nervorum distentione, capitis doloribus, febre ardenti, surditate, fistula, 63 & seq.

Notitia : rerum animos exasperantium ægris subtrahenda ; quando exponendæ illæ res, 120.

Noxa (generum in quibus) corpori est, expositio
256.

O

Obesi: hebetes sunt, 44; quibus pateant morbis;
46.

Obscena (partes): de earum morbis, illorumque
curatione, 336 & seq. Vide COLES, TESTICULI,
ANUS, ULCERA.

Observationes: quæ in febribus necessariæ, 124.

Oculi: eorum natura indicatur, 393; de illorum
morbis quorum exponitur curatio, 314 & seq.
de oculorum læsione extrinsecus, 334. Vide
LIPPITUDO, CARBUNCULI, PUSTULA, UL-
CERA, IMMINUTIO, PÉDICULI, SCABRITIES,
CALIGO, SUFFUSIO, RESOLUTIO, MYDRIA-
SIS, & IMBECILLITAS.

Officium: medici; in quo positum esse dicebat
Asclepiades, 111.

Olera: quando in febre illis uti maximè conve-
niat, 124.

Oleum: eo corpus unguendum, si sudor exercet,
125.

Omentum: quum descendit, quum succurratur,
125.

Oscitatio: si assidua urget, quid fieri debeat,
25.

Ossa: illorum positus & figura, 45; & seq. illo-
rum distortioni quæ remedia, 176; quot modis
injuriam patiantur, 462; vitiosa quæ dignos-
cantur; quæ ratione succurrendum, *ibid.* fracta,
fissa, forata, collisa quasdam communes
quasdam proprias curationes requirunt, 467;
communes circa illorum fracturas observationes,
477; quorum ossium eadem sit curatio, 480;
fracta cur & quæ rursus frangantur, 492; de
ossium à sedibus suis emotione. 493; de com-
muni eorum emotione, 494; de emotione pro-
pria scilicet maxillæ, capitis, &c. 495 & seq.
de periculis in eo casu instantibus, 505; de

emotione cum vulnere, 506. *Vide* diversa membrorum nomina; *vide* insuper **ULCERA**, **VULNERA**.

OTIUM, nimium non est utile; quare, 24.

Οὐρτηρας (situs & usus venarum quas Græci) nominant, 172.

P

Palpebra: de ejus morbis, & quæ curentur, 384 & seq. si laxior est, 390; si deest; si parum descendit, si parum attollitur, 391 & 392.

Papula: earum duo sunt genera; quæ remedia adhibenda, 307.

Παπαλωσις: de ea, 164.

Parotides: abscessus genus; quando reprimentium usum postuler; quando maturantium, 355.

Parulis: quale morbi genus; quæ curetur, 351.

Partus: alvo fusâ elidi potest, 59; quando imbecillus præsumatur; quando sanus, *ibid.* quæ mortuus eximatur, quidque in illa extractione considerandum, 444 & seq.

Pastillus: in quo ab emplastro discrepet; quæ sit illius conficiendi ratio, 231; ad recentia vulnera glutinanda, sanandaque aptus; alius ad idem; Polybi celeberrimus; ad ulcera sordida & nigritiem in auribus, naribus, obscenis partibus, inflammationesque earum, 245; Andronis ad uvam inflammata, ad naturalia sordida, etiam cancro laborantia; ad ani fissâ vel orâ venarum fundentia sanguinem; ad expellendum ex vesica cum urina calculum, 246.

Pectus: quibus de causis doleat, 42. *Vide* **MORBI**.

Pedes: in gravi morbo nigrescunt, decidunt, 63.

Pediculi: qui inter pilos palpebrarum nascuntur, qui amoveantur, 324.

Periculum: quæ res in quocumque morbi genere id ostendant, & ibi differitur de febre continenti, pulmonis morbo, jecinoris suppuratione, tabe, subito capitis dolore, aqua inter cutem, articulorum doloribus, morbo comitiali, dejec-

tionibus, torminibus, intestinorum lævitate, morbo arquato, liene, intestini tenuioris morbo, muliere ex partu, inflammatione in visceribus, longis sine causa capitis doloribus, membrorum resolutionibus, mammis emacrescentibus, quartana, sanguinis profluxu quem dementia subsequitur, partibus extremis in magno dolore frigentibus, suspenso cui spumatos, alvo nigrâ, 68 & seq. Vide diversa morborum nomina.

Περίπνευμονια: acutus est morbus; quæ sit ejus conditio; quæ curari debeat, 193.

Pessi: molli lanâ compositi excipiuntur, eaque lana naturalibus conditur; ad sanguinem evocandum, 246; ad vulvam molliendam; Numenii adversus inflammationes vulvæ; quod infans ejiciatur, si intus decessit; si concidere vitio locorum, mulier solet, 247.

Pestilentia: quum urget, quæ fieri debeant, 38; quod tempus ei magis pateat, 41; illius casus propriam in febribus animadversionem desiderat; sanguinis emissionem, vomitu, balneo, vino meraciori tunc opus; auxilia maturius etiam cum temeritate rapienda, 125.

Petron: quâ ratione febrem curabat, 128.

Φαρμακιστικὴ: quid sonet illa vox, 4.

Φρενιτις: quando rapiat, 43.

Phrenisis: diversæ illius species; quæ curandi ratio, 128; quæ remedia, 139.

Phthisis: illius causæ, notæ, curatio, 154 & seq.

Phygelon: in eo dolor, distentioque vehemens, 293.

Thyma: tuberculum est furunculo simile, *ibid.*

Pila: quibus prosit, 36.

Pili: si oculum irritant, quid faciendum, 389.

Pituita: illius impetus qui nuncietur, 56.

Πλευριτικός: quod morbi genus: quæ remedia, 193.

Podagra: qui eâ laborat, ad quæ auxilia illi opus sit confugere, 217 & seq.

- Podalirius*: quando floruit, 2; quid de illa
Homerus, 3.
- Polypus*: hujus morbi conditio atque curatio,
344; quâ ab offe narium resolvendus: illius
curatio difficilis, 402.
- Poma*: quid de illorum usu sentiendum, 32.
- Pondus* (medicamentorum) exponitur, 229.
- Potio*: usus frigidæ sudanti perniciosissimus; 2
balneo venientibus inutilis, 25; quando, qua-
rumque rerum habitâ ratione medicus ægro eam
possit indulgere, 120 & seq. quando in febre
debeat esse liberalior; si venter fluit, quæ,
124; quæ valentissimi generis, quæ imbecilli-
mi, 94; quæ crassum corpus efficiat, quæ
gracile, 27; quæ calidum, quæ humidum,
30; quæ pueris; quæ senibus opportuna, 31;
hieme, vere, æstate & autumnus qualis & quan-
ta, *ibid.* quæ capite laborantibus, 34; quæ
alvo affectis; quæ quum *καλόν* dolet, 35; quæ
quum stomachus malè se habet; quæ tardè con-
coquantibus; quæ quum cibus acescit, 36.
- Potus*: vide *POTIO*.
- Præcordia*: quum dolent in febre, quid agen-
dum, 130.
- Præfationes* (librorum): primi, 2; secundæ,
40; tertiæ, 105; quarti, 169; quinti, 224;
sexti deest; septimi, 367; octavi, 453.
- Propria*: quid vox ea significet, 17.
- Psylli*: qui serpentum morsus curent, 280.
- Pueri*: quando optimè valeant, 44; qui illis
morbi, 45; non sic in pestilentia ut viri curari
debent, 125.
- Pullus*, si hirundininus ab aliquo editur, toto
anno anginâ non laborat, 182.
- Pulmo*: spumans sanguis excreatus in eo vitium
indicat, 59; quæ sit illius natura, quis situs, 170.
- Πυλωρός*: quo fungatur munere, 171.
- Purgationes*: frequentes sunt periculosæ; quare,
30.
- Pus*: quæ res id concoquant & moveant, 226;

visendum in articulis vulneratis supra articulum an infra nascatur, 269.

Pustule: earum species, 303; quæ pessimæ; quæ in earum curatione vivendi ratio; quæ ulcera ex eis nata tollantur, 304; oculorum, unde originem ducant; quæ curandi ratio, 323.

Pythagoras: medicinæ peritus, 3.

Q

Quartana: quam agendi rationem postulet, 133; si ex ea quotidiana facta est, quid agendum, 137; hujus notæ, 109.

Quotidiana: multiplicis est generis; varietatis hujusce expositio, *ibid.* in illis curandis quæ agendi ratio, 111 & *seq.* quousque à cibo abstinendum, 117; quo diei tempore potissimum dandus, *ibid.* curandi ratio, 133.

Quies: optimum est medicamentum, 270.

R

Refectio: convalescentium quæ maturior, 220.

Remissio: cavendum ne illius tempus decipiat; cui remissioni credendum, 131.

Renes: in eis vitium esse quæ dignoscatur, 58; illorum situs & figura, 170; affecti diu male habent; quæ illorum morbi curari debeant, 200.

Res (novæ): quum quis mutare volet aliquid, paulatim affuescat, 24.

Resolutio: oculorum, unde; quæ curetur, 332.

Rhagadiæ: quid sint; quæ curentur, 362.

Risus: qui cum eo insaniunt, leviori morbo laborant, quàm qui seriò, 143.

Ructus: quum sine præcordiorum dolore est, bibatur frigida, 21.

S

Sacer (ignis): hujus ulceris duæ species; utriusque notæ, curatio, 289.

- Sanguis**: quæ illius nuncient profluvium, 36; quum ex naribus fluit, dein fluere desiit, quâ parte peccet corpus, 57; fluens e naribus quid gignat, 60; quibus prosit, quibus noceat illius emissio; quæ circa eam consideranda, 74; quando necessaria, 76; quando nociva; quo morbi tempore, quâ corporis parte adhibenda, 77; color sanguinis quid innuat, 79; quando in febre mittendus, 124; in nervorum resolutione ejus emissio vel occidit vel liberat, 165; ex his quæ in homine sunt celerrimè vel calescit vel refrigescit, 179; quum ex gingivis exit, quid faciendum, 187; quid, quum ex faucibus, quibus utile sit mediocre sanguinis profluvium, *ibid.* quæ res eum supprimant; quæ glutinent, quæ reprimant, 225; in vulnere quid indicet, 261; quid spumans excreatus, 59. *Vide VENA.*
- Sanus** (homo) nullis obligare se legibus debet; illius vivendi ratio præscribitur, 20.
- Scabies**: quid sit; quæ curerur, 305.
- Scabrities**: oculorum; huic vitio quæ auxilia, 330.
- Scorpio**: sibi ipse pulcherrimum medicamentum est, 281.
- Sedere** (si contigit) toto die, quid fieri debeat, 26.
- Semen**: quum sine venere, sine nocturnis imaginibus profunditur, tabe hominem consumit; in hoc affectu quæ sint salutaria, 215.
- Senectus**: longis morbis patet, 44; hiems illi inimica, *ibid.* quibus morbis laboret peculiariter, 45.
- Septum**: sub corde & pulmone transversum ex nervis constat, 170.
- Serapion**: in usu tantum medicinam ponit, 4.
- Serpentes**: adversus illorum morsus remedia, 279.
- Siccitas**: quos procreet morbos, 44.
- Signa**: instantis adversæ valetudinis quæ sint, 46; quæ febre occupatum non periclitari indicent, 47; quæ periclitari, 49; quæ longum

morbum fieri, 51; quæ ad ultima jam ventum esse, *ibid.* quid de finitæ vitæ signis censendum; ea in acutis morbis magis fallacia sunt, 55; quædam signa ante febres, quædam inter eas quid aut intus sit aut venturum sit ostendunt, *ibid.* & seq.

Sol: quum exussit, quid faciendum, 26; quibus illius ardor vitandus, 33, 35.

Somnus: phreniticis difficilis est & præcipuè necessarius, 140.

Spasmus: a frigore procreatur, 43.

Spes: quæ in qualicumque morbi genere eam ostendant, 63.

Spina: quum fracta est, quæ dignoscatur, quidque fieri debeat, 483.

Σπυγίτιδες (quo sitæ sint loco venæ quas Græci) nominant, 169.

Spiratio: illius difficultas variè ægrum angit, variaque inde sumit nomina; quæ adhibenda sint remedia, 183; inter ea vulpinum jecur adnumeratur, 184.

Sputum: sanguinis, V. SANGUIS; quale mortem indicet, 53.

Sternutamenta: quibus rebus consentur, 249.

Stheatoma: quid sit; quæ curetur, 382.

Stomachus: quibus imbecillis est, observatio major necessaria; quam vivendi rationem debeant instituire, 21; eorum quibus dolet, quæ vita, quis cibus, quis potus, stomachi infirmi signa, 36; quid sit stomachus, quod feratur, 169; nervosus est, 171. Diversi ejus morbi, diversaque remedia adnumerantur, 189; quum exasuat, quid faciendum; quid, quum inflatur; quid, quum inflammatione laborat; quid, quum exulceratur; quid, quum pituitâ impletur; quid, quum bile vitiosus est; quid, quum resolvitur, 190 & seq.

Struma: ejus conditio; nascitur maximè in cer vice, sed etiam in alis & inguinibus; in mammis reperisse Magæ auctor est; quæ curatio, 292.

- Sudor* : quot modis eliciatur ; quibus prosit , 88 ;
 signa ejus venturi potum efflagitant , 122 ; quum
 cœpit , quum desiit , quid fieri debeat , *ibid.*
 quando in febre eliciendus ; quando e contrario
 coërcendus , 124 ; si exercet , sale aut nitro
 cutis duranda , 125.
- Suffusio* : oculorum ; quâ curetur , 332 ; ubi ve-
 rustior , quam medendi rationem desiderat , 393.
- Sugillationes* : earum curatio , 370.
- Suppuratio* : illius præsagia , 60 , 61 ; variæ
 illius causæ , *ibid.* & 62 ; indicia , 63 ; quæ
 bona sit , 64 ; quæ pessima , 68 ; quum in ali-
 qua interiore parte oritur , quæ remedia , 158 ;
 ex quibus signis an curatio proficiat intelligi
 possit , 373.
- Surculus* : vel ferro vel manu ejiciendus ; si altius
 descendit , medicamento evocandus , 276.
- Surgere* (quando manè) opportunum , 21.
- Sutura* : ab his se deceptum fuisse prodidit Hippo-
 crates , 468.
- Symphoniæ* : aliquando in phrenisis curatione
 peritiles , 140.

T

- Tabes* : quâ prænuicietur , 59 ; illius species ,
 curatio , 154 & seq.
- Tabulæ* : antiquorum nummorum , a 510 usque ad
 finem operis.
- Tela* : quâ e corpore extrahantur , quæque in
 illorum extractione sint consideranda , 378 &
 seq.
- Tempestates* : optimæ æquales ; quæ variant , peñi-
 mæ ; interest quales præcesserint ; quid ex varia
 illarum successione procreetur , 42 , 43.
- Tempora anni* : quos advehant morbos , 43 , 44.
- Tenebræ* : si æger vires non habet , in eis est con-
 tinendus , 139.
- Tenesmus* : quâ curetur , 210.
- Terebræ* : earum duo sunt genera ; cui curationi
 inserviant , 464.

Terror ex somno : malum morbum indicat ; quid inde sequatur , 50.

Tertiana : duo istius febris genera ; utrum sit perniciosius , 109 ; ea quæ vocatur *ἡμισπριταίων* , magnam curam postulat ne fallat ; quid cavendum , quid faciendum sit , 127 ; quæ ex toto intermittit , quam medendi rationem postulet , 133.

Testiculi : quæ curandi ratio , si inest inflammatio sine ictu , 361 ; quæ , si induruerunt ; quæ , si durities vetustior ; quæ , si ex ictu tument aut ali desierunt , *ibid.* quæ sit eorum natura ; quibus vitii laborent ; quî succurratur , a 414 ad 428.

Themiso : quam medendi rationem adhibebat ; tria communium assignabat genera ; medicinam in horum ponebat observatione quam vocant *μέθοδον* ; quâ re a Rationalibus , quâ ab Empiricis discrepuit , 15 ; rationis medendi à Themisone adhibitæ impugnatio , 17 ; in quo circa cibi dationem erravit , 115.

Therioma : ejus conditio , curatio ; quæ victus ratio habenda est , 288.

Thymius : unde ei nomen ulceri ; pessimum quod in obscenis supervenit , maximèque ubi sanguinem fundit , 302 ; curatio , 303.

Tonsillæ : earum curatio , 405.

Tormina : unde oriantur , 43 ; quæ bona , 66.

Tumor : pedum ; longas dejectiones indicat , 56.

Tumores : quum superveniunt , quid & quî incidendum excidendumque ; quomodo recisa curanda sint , 370 & *seq.*

Tussis : unde procreetur , 42 ; in siccam & humidam bipartitur ; quibus modis utrique succurratur , 185.

U

Υδροκέφαλος : quid sit , 174 ; quî curari debeat , 175.

Ulcus : in naribus aut faucibus inhærens quæ

- indicent, 58; quid, si vulvam opprimit, *ibid.* quæ res ulceribus crustas inducant, 228; quæ illa impleant, 229; quæ illorum conditio mortem prænunciet, 272; vetera scalpello incidenda sunt ut renoventur, 273; oculorum, lenia medicamenta requirunt, 324; digitorum, *vide* DIGITI. *Vide* insuper CARBO, CARCINOMA, CACOETHES, THERIOMA, SACER IGNIS, CHIRONIUM, STRUMA, PHYMA, FURUNCULUS, MELICERIA, ACROCHORDO, THYMIUS.
- Umbilicus**: quum prominere, quid faciendum, 355. Istius prominentiæ quot causæ, quæque remedia, 408.
- Uncia**: quo constet pondere, 230.
- Unctio**: quibus prosit, 33, 35.
- Ungues**: si scabri sunt, quâ compositione opus sit, 366.
- Unguis**: morbi genus; quæ curandum, 385.
- Urbani**: stomachum pro magna parte obtinent imbecillum, cupidique sunt literarum, 21.
- Urina**: quotidie manere alba, dein rufa quid significet, 22; ejus suppressio unde procreetur, 42. a periculo tuti qualis est, 48; quæ periculum indicet; quæ majus adhuc in phreniticis, 50; quæ mortifera in viris & mulieribus; quæ in pueris, 54; in homine parum sano liquida quid significet, 60; quando in febre movenda, 124; de hydrope urinam suam bibente, 149; quum ea super potionum modum mingitur, si tenuis est, quam curandi rationem postulet; quam, si crassa, 215; quibus de causis & quo modo sit manu emolenda, 430 & seq.
- Uva**: illius inflammationi quæ medeatur, 352; quando, cur, quæque præcidenda, 405.

V

- Vari**: quæ curentur, 313.
- Vena**: illius incisio incerto difficilis; quare; quæ fieri debeat, 78; fallax illius indicium, quæ ob causas; quando pertractanda, 121.

- Venatio* : quibus prosit , 35.
- Venenum* : ubi se veneno inficiatum sensit aliquis , quid faciendum ; remedia propria adversus quædam venena ; quæ sint si cicutam quis sumpserit ; quæ , si hyoscyamum ; si cerussam ; si sanguisuga epota est , 283 ; si fungos inutiles quis absorbit , 284.
- Venter* : unde ejus adstrictio procreetur , 42 ; de hujus fistulis , 376 ; si ictu perforatur , quæ curandi ratio , 412.
- Venti* : qui salubres sint ; qui noxii , 42.
- Ventriculus* : ubi positus ; quo munere fungatur , 171.
- Venus* : sanis prodest moderata ; interdium pejor , tutior noctu , 21 ; hieme non perniciosa , 31 ; vere tutissima ; neque æstate , neque autumno utilis , 32 ; quibus nervi dolent , inimica , 36.
- Ver* : ex anni temporibus saluberrimum ; quibus pateat morbis , 41 ; vulnere curationi opportunissimum , 258.
- Veratrum* : nec hieme , nec æstate dandum , 83.
- Vesica* : illius exulcerationem quæ indicent , 58 ; illius natura ; aliter in viris atque in feminis posita est , 172 ; quocumque dolore afficiatur , potiones quæ ex odoribus fiunt , idoneæ sunt , 215.
- Vinum* , quod ad illius usum spectat , vide POTIONES , & diversa morborum nomina.
- Vires* : ægro quando , qui & quousque convellendas putavit Asclepiades ; quousque Celsus , 111 ; quousque Erasistratus , 113.
- Viscera* (quid circa) metum morbi esse significet , 58 ; in visceribus vulneratis nihil movendum , nisi si quid dependeat , 267.
- Vitiligo* : ejus tres species sunt ; utrùm sanabilis sit , an non sit , qui dignoscatur ; ad quæ remedia confugere oporteat , 307 & seq.
- Vomitus* : post varium cibum utilis , 25 ; gracilibus minimè opportunus ; plenis prodest ; quâ tempestate utilior ; quando necessarius , 28 ;

quæ res illum innoxie, quæ cum noxa procreent; ante & post vomitum quid fieri debeat, 28, 29; quando solvat, quando comprimat corpus, 31; qualis in febre spem gignat, 48; qualis eam affligat, 50; multicolor in omni morbo pestiferus, 54; quibus, quandoque necessarius, 83.

Vulnera: illorum curatio antiquissima, 3; quæ res ea aperiant, quæ purgent, quæ rodant, 226; in his medicus ante omnia scire debet quæ insanabilia sint, quæ difficilem curationem admittant, quæ promptiorem, 256; insanabilem, periculosorum, tutissimorum enumeratio, 257; quæcumque magna sunt, periculum faciunt, 258; vulnerum genus & figura considerari debent; confert etiam aliquid si in considerationem adducantur ætas, corpus, vitæ propositum & anni tempus, *ibid.* interest vulnus in summa parte sit an penitius penetraverit; notæ subjiciuntur per quas quid intus ictum sit scire possimus & ex quibus vel spes vel desperatio oriatur; quæ sint eæ notæ si cor percussum; quæ, si pulmo ictus; quæ, si jecur vulneratum; quæ, si renes percussi; quæ, si lien ictus; quæ, si vulva offensa, 259; quæ, si cerebrum ejusve membrana vulnus accepit; quæ, si stomachus; quæ, si jejunum intestinum aut ventriculus; quæ, si medulla in spina est discissa; quæ, si septum transversum percussum; quæ vesicâ vulneratâ, 260; interest qualis naturæ sint sanguis, sanies & pus; in quo hæc tria discrepent, 261; mali sanguinis notæ, malæ saniei, mali ichoris, malæ meliceriæ, puris optimi necnon pessimi, peioris elæodis, 262; in vulnere sanabili prospicienda duo sunt, ne sanguinis effusio, neve inflammatio mortem procreet; quando timenda sit profusio, quidque tunc faciendum; quid, ut amoveatur inflammatio, 263; quid illam instigare significet; sanguine vel suppresso vel exhausto vulnus glutinari optimum est; in his quæ glutinantur,

nantur, duplex est curatio; aut sui debent aut imponendæ sunt fibulæ, 264; nec suturæ, nec fibularum usus opportunus, antequam vulnus intus purgetur; quid suturâ vel fibulâ sit comprehendendum; utraque nec nimis rara, nec nimis crebra sit; quam ob causam, neutra vim ullam desiderat; quæ res vulnere primò sunt imponendæ, 264 & seq. lanâ succidâ circumdanda sunt vulnera; fascia lintea ad deligandum vulnus aptissima; quâ collocanda, 266; in visceribus vulneratis nihil movendum; quâ homo in lecto collocandus; victus ratio qualis esse debeat, 268; nimis intumescere vulnera periculosum, nihil intumescere periculosissimum, quare; febris terrere non debet, nisi in magno vulnere; pernicioza quæ levi supervenit; vomitus biliosus malum signum est; color vulneris quinto die considerandus; qualis malum, qualis bonum signum sit, *ibid.* in articulis vulneratis quædam vitanda sunt; considerandum est pus supra articulum an infra nascatur, 269; membrum ictum ratione certâ debet collocari; quies optimum medicamentum; frictio convenit, balneum minimè; vulnus quando purgandum; quæ notæ purgatum indicent, 270; purgato vulnere quid supersit faciendum, qualisque victus ratio sit conveniens, 270; ad ejiciendum circulum quid conveniat; quid ad inducendam cicatricem, 277; de vulneribus quæ morsu fiunt aut adustione. *Vide MORSUS, ADUSTIO, ULCUS.*

Vultus: omnes ex eo notas perspiciat medicus, 122.

Vulva: quæ in virginibus, quæ in mulieribus; quâ purget, 172; morbo interdum laborat qui tanquam comitialis morbus prostermit; quâ curari debeat, 213; si dura est, ad quæ remedia confugere necesse sit; ad quæ, si exulcerata; ad quæ, si purgatio nimia nocet, 214; si procidit, quid considerandum, 365.

EXPLICIT.